

بررسی انگل‌های گوارشی ماهیان تالاب بوجاق کیاشهر

حسین خارا^(۱)؛ شعبانعلی نظامی^(۲)؛ مسعود ستاری^(۳)؛

سید فخرالدین میرهاشمی نسب^(۴) و سید عباس موسوی^(۵)

H_khara1974@yahoo.com

۱ - گروه شیلات دانشگاه آزاد اسلامی واحد لاهیجان، لاهیجان، صندوق پستی: ۱۶۱۶

۲ - موسسه تحقیقات شیلات ایران، تهران، صندوق پستی: ۱۴۱۵۵-۶۱۱۶

۳ - دانشکده منابع طبیعی دانشگاه گیلان، صومعه‌سرا صندوق پستی: ۱۱۴۴

۴ و ۵ - پژوهشکده آبزی پروری آبهای داخلی، بندرانزلی، صندوق پستی: ۶۶

تاریخ دریافت: شهریور ۱۳۸۴ تاریخ پذیرش: دی ۱۳۸۴

چکیده

انگل‌های گوارشی ماهیان اقتصادی تالاب بوجاق کیاشهر (اردک ماهی، ماهی کپور، ماهی سیم برک، لای ماهی، ماهی کاراس، بچه ماهی سفید، ماهی کلمه و ماهی سرخ باله) در سال ۱۳۸۱ مورد بررسی قرار گرفتند. برآسان نتایج حاصله ماهی کاراس، بچه ماهی سفید و ماهی سیم برک فاقد انگل‌های گوارشی بودند. این در حالی است که پنج گونه دیگر ماهیان این تالاب به یکی از سه انگل گوارشی *Raphidascaris acus* و *Caryophyllaeus fimbriiceps* و *Asymphylodora tincae* آسوده بودند. از اردک ماهی و ماهی سرخ باله انگل *R. acus* جداسازی شد که بترتیب میانگین شدت آسودگی \pm انحراف معیار این انگل در دو ماهی $11 \pm 11/15$ عدد (دامنه تعداد ۱ تا ۳۰ عدد) و $1/8 \pm 0/83$ عدد (دامنه تعداد ۱ تا ۴ عدد)، میزان شیوع $15/4$ درصد و $20/2$ درصد و میانگین فراوانی $1/69$ عدد و $0/38$ عدد بود. در ماهی کپور و ماهی کلمه فقط انگل *C. fimbriiceps* دیده شد که بترتیب میانگین شدت آسودگی \pm انحراف معیار، $30/30 \pm 46/33$ عدد (دامنه تعداد ۲۶۳۱ تا ۵ عدد) و 5 ± 5 عدد (دامنه تعداد ۵ عدد)، میزان شیوع $46/5$ درصد و $2/78$ درصد و میانگین فراوانی $15/48$ عدد و $14/0$ عدد بدست آمد. انگل *A. tincae* نیز تنها در لای ماهی تالاب بوجاق مشاهده شد که میانگین شدت آسودگی \pm انحراف معیار 20 ± 0 عدد (دامنه تعداد ۲۰ عدد)، میزان شیوع 25 درصد و میانگین فراوانی 5 عدد بود. برای انگل *R. acus* ماهی سرخ باله اولین بار است که در ایران بعنوان میزبان جدید معرفی می‌گردد. انگل *C. fimbriiceps* نیز در ماهی کپور قبلاً دیده شده است، اما ماهی کلمه تالاب بوجاق برای اولین بار بعنوان میزبان جدید این انگل در ایران گزارش می‌شود.

لغات کلیدی: انگل، ماهی، تالاب بوجاق، استان گیلان

مقدمه

تالاب بوجاق هستند (خارا و نظامی، ۱۳۸۱) و با توجه به اینکه تاکنون هیچگونه مطالعه‌ای بر روی آلودگی‌های انگلی ماهیان این تالاب صورت نگرفته است، بررسی انگل‌های گوارشی این ماهیان در سال ۱۳۸۱ انجام گردید.

مواد و روش کار

تالاب بوجاق در جنوب دریای خزر، در استان گیلان، در ۶ کیلومتری شمال غربی کیا شهر و ۵ کیلومتری شمال شرقی زیبا کنار قرار گرفته است. این تالاب با مساحت تقریبی ۸۰ هکتار و با میانگین عمق یک متر، در حقیقت قسمت تالابی پارک ملی خشکی- دریایی بوجاق می‌باشد. برای بررسی آلودگی انگل‌های گوارشی ماهیان اقتصادی تالاب بوجاق، پس از صید ماهیان بوسیله وسایل صید مختلف در طول سال ۱۳۸۱، ماهیان بصورت زنده به آزمایشگاه منتقل شدند. آنگاه پس از شناسایی گونه‌ای و زیست‌سنگی ماهیان، کالبد شکافی شده و انگل‌های موجود جداسازی و در فرمالین ۱۰ درصد تثبیت شدند. برای شفاف کردن نماتودها از لاکتوفنل و جهت رنگ‌آمیزی سایر انگل‌ها از رنگ استوکارمن استفاده شد. در نهایت انگل‌ها بکمک کلیدهای شناسایی معتبر Bykhovskaya- (Moravec, 1994 و Pavlovskaya et al., 1962) مورد شناسایی قرار گرفتند. پس از شناسایی انگل‌ها، اطلاعات حاصله در فرمهای مربوطه وارد شده و بکمک نرم افزار آماری Excel میزان شیوع انگل (درصد)، میانگین شدت آلودگی انگل، میانگین فراوانی انگل و دامنه تعداد انگل محاسبه شد. همچنین بکمک نرم افزار آماری SPSS و آزمون کروسکال- والیس نتایج میانگین شدت آلودگی انگل و میانگین فراوانی انگل در بین گونه‌های مختلف ماهیان مورد مقایسه و تجزیه و تحلیل آماری قرار گرفت.

در بین انگل‌های ماهیان، انگل‌های گوارشی بدليل تنوع، فراوانی و آثار سوئی که بر روی اندامهای داخلی بدن ماهی می‌گذارند، از جایگاه ویژه‌ای برخوردارند. این گروه از انگل‌ها در برگیرنده طیف وسیعی از انگل‌های تک یاخته‌ای، منزوں، دیش، سستوده‌ها، نماتودها و آکانتوسفالها هستند که می‌توانند ماهیان آب شیرین و شور را آلوهه سازند. انگل‌های گوارشی ممکن است در تمام چرخه زندگی خود یا در مرحله‌ای از آن درون بدن ماهی باشند. از زمانی که اولین مطالعات انگل شناسی توسط Bychowsky (1949) در ایران آغاز شد تاکنون انگل‌های گوارشی متعددی از ماهیان ایران گزارش شده‌اند که شرح مفصلی از این انگل‌ها توسط جلالی (۱۳۷۷) بیان شده است.

از جمله انگل‌های گوارشی می‌توان گونه‌های Caryophylleaus fimbriiceps، Raphidascaris acus و Asymphylodora tincae را نام برد. نماتد R. acus در ایران تاکنون از اردک ماهی (يونسی، ۱۳۵۲؛ مخیر، ۱۳۵۹؛ ستاری و همکاران، ۱۳۷۲؛ عطایی، ۱۳۷۴؛ Pazooki, 1996؛ Williams et al., 1980؛ منصف و رئیسی، ۱۳۷۹ و لای ماهی تالاب امیرکلایه (خارا و همکاران، ۱۳۸۰) گزارش شده است. سستود C. fimbriiceps در ایران از ماهی کپور و کفال دریای خزر (Anvar & Eslami, 1971) و ماهی کپور و ماهی سیم تالاب انزلی (ستاری و همکاران، ۱۳۷۲) جداسازی شده است. ترماتود دی ژن A. tincae در لای ماهی تالاب انزلی (دقیق روحی، ۱۳۷۹) و لای ماهی و ماهی کلمه تالاب امیرکلایه (خارا و همکاران، ۱۳۸۰) مشاهده شده است.

بنابراین با توجه به اهمیت انگل‌های گوارشی و با در نظر گرفتن اینکه در تالاب بوجاق کیا شهر ۲۵ گونه ماهی زیست می کنند که از این تعداد ۸ گونه از ماهیان به نامهای اردک ماهی (Esox lucius)، ماهی کپور (Rutilus rutilus)، ماهی کلمه (Cyprinus carpio)، ماهی سفید (Tinca tinca)، لای ماهی (Rutilus frisii kutum)، ماهی کاراس (Carassius auratus)، ماهی سیم پرک (Blicca bjoerkna) و ماهی سرخ باله (Scardinius erythrophthalmus) جزء ماهیان اقتصادی

نتایج

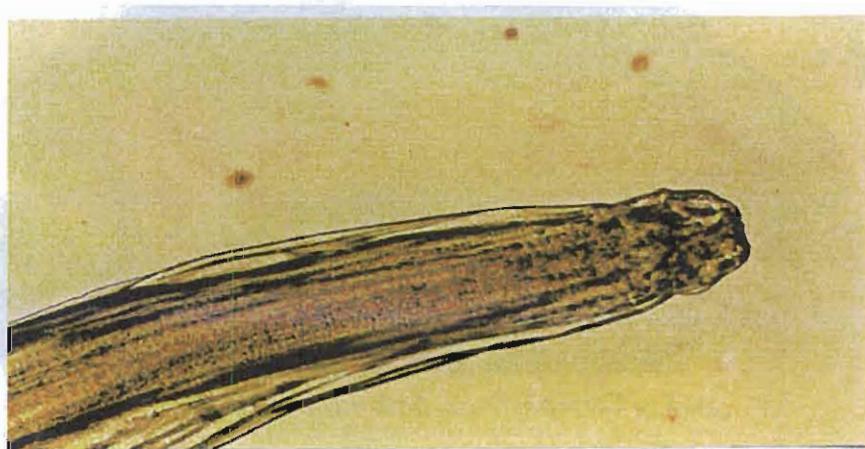
آزمون کروسکال- والیس اختلاف معنی دار آماری بین دو گونه ماهی سرخ باله و اردک ماهی از لحاظ میانگین شدت آلودگی به انگل $R. acus$ Level = ۰/۰۸۵ ; Sig. Level = ۰/۶۲۳ ($X^2 = ۲/۹۶۳$) و میانگین فراوانی این انگل Level = ۰/۶۲۳ ($X^2 = ۰/۲۴۲$; Sig.

انگل دوم *Caryophyllaeus simbericeps* که فقط از دو ماهی کلمه و ماهی کپور جداسازی شد. چنانچه در ماهی کلمه میزان شیوع انگل، میانگین شدت آلودگی انگل \pm انحراف معیار، میانگین فراوانی انگل \pm انحراف معیار و دامنه تعداد انگل بترتیب ۲/۷۸ درصد، ۵ ± ۰ عدد، $۴۶/۵ \pm ۰/۸۳$ عدد و ۵ عدد و در ماهی کپور بترتیب $۰/۱۴ \pm ۰/۱۴$ عدد و ۱ تا ۲۶۳ عدد بود (جدول ۲). این انگل از لحاظ فصلی، بیشترین آلودگی را در فصل زمستان داشت (جدول ۴).

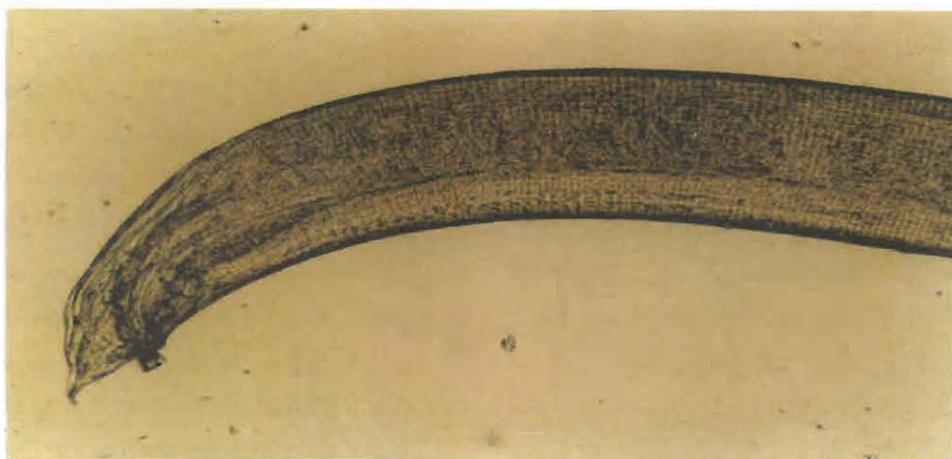
سومین انگل *Asymphylodora tincae* بود که تنها در لای ماهی دیده شد، بنحویکه میزان شیوع انگل، میانگین شدت آلودگی انگل \pm انحراف معیار، میانگین فراوانی انگل \pm انحراف معیار و دامنه تعداد انگل بترتیب $۰/۳۰ \pm ۰/۳۰$ عدد، $۳/۳ \pm ۰/۳۰$ عدد و ۱ تا ۳۰ عدد بود (جدول ۳). این انگل فقط در فصل بهار جداسازی شد، ضمن اینکه هر ۴ عدد لای ماهی در این فصل صید شدند (جدول ۴). البته لازم به ذکر است بدلیل پایین بودن تعداد دو انگل *A. tincae* و *C. simbericeps* انجام آزمون آماری امکانپذیر نبود.

بررسی انگلهای گوارشی ۵۹۲ عدد ماهی تلااب بوjac شامل ماهی کلمه (۳۶ عدد)، ماهی سرخ باله (۱۱۹ عدد)، اردک ماهی (۳۹ عدد)، ماهی کپور (۷۱ عدد)، ماهی سفید (۸۱ عدد)، ماهی سیم پرک (۱۵۳ عدد)، ماهی کاراس (۸۹ عدد) و لای ماهی (۴ عدد) نشان داد که ۵ گونه از ماهیان این تلااب به نامهای اردک ماهی، لای ماهی، ماهی کلمه، ماهی کپور و ماهی سرخ باله به سه انگل گوارشی (*Raphidascaris acus* Bloch, 1779) (شکل‌های ۱ و ۲)، (*Caryophyllaeus simbericeps* Klopina, 1919) (شکل ۳) و (*Asymphylodora tincae* Modeer, 1790) (شکل ۴) آلوده بودند. سه گونه ماهی دیگر مورد بررسی قرار گرفته یعنی ماهی کاراس، ماهی سفید و ماهی سیم پرک به هیچیک از سه انگل فوق آلوده نبودند.

اولین انگل *Raphidascaris acus* بود که تنها در دو ماهی سرخ باله و اردک ماهی مشاهده شد، بطوریکه میزان شیوع انگل، میانگین شدت آلودگی انگل \pm انحراف معیار، میانگین فراوانی انگل \pm انحراف معیار و دامنه تعداد انگل در اردک ماهی بترتیب، $۱۵/۴ \pm ۱۱/۱۵$ درصد، $۱/۸۹ \pm ۰/۷۰$ عدد و ۱ تا ۳۰ عدد و برای ماهی سرخ باله این موارد بترتیب $۲۰/۲ \pm ۰/۸۳$ درصد، $۰/۳۸ \pm ۰/۸۳$ عدد و ۱ تا ۴ عدد بود (جدول ۱). در بین فصوی مختلف نیز برای هر دو ماهی سرخ باله و اردک ماهی بیشترین آلودگی در فصل زمستان بدست آمد (جدول ۴). براساس مقایسه آماری انجام گرفته بوسیله

شکل ۱: قسمت قدامی *Raphidascaris acus* بزرگنمایی $40\times$

شکل ۲: قسمت خلفی *Raphidascaris acus* بزرگنمایی $40\times$

شکل ۳: *Asymphylodora tincae* بزرگنمایی $40\times$

شکل ۴: *Caryophyllaeus fimbriiceps* بزرگنمایی $10\times$

جدول ۱ : میزان شیوع (درصد)، میانگین شدت آلودگی \pm انحراف معیار، میانگین فراوانی انگل \pm انحراف معیار و دامنه تعداد انگل در ماهیان تالاب بوچاق در سال ۱۳۸۱ *Raphidascaris acus*

ماهی آلوودگی	ماهی کلمه تعداد = ۳۶	ماهی اردک ماهی تعداد = ۳۹	ماهی کپور تعداد = ۷۱	ماهی سفید تعداد = ۸۱	ماهی سیم پرک تعداد = ۱۰۳	ماهی کاراس تعداد = ۸۹	ماهی سرخ باله تعداد = ۱۱۹	ماهی تعداد = ۴
میزان شیوع انگل (درصد)	۰	۱۵/۴	۰	۰	۰	۰	۲۰/۲	۰
میانگین شدت آلوودگی انگل \pm انحراف معیار	۰	۱۱±۱۱/۱۵	۰	۰	۰	۰	۱/۸±۰/۸۳	۰
میانگین فراوانی انگل \pm انحراف معیار	۰	۱/۶۹±۰/۷۰	۰	۰	۰	۰	۰/۳۸±۰/۸۳	۰
دامنه تعداد انگل	۰	۱-۳۰	۰	۰	۰	۰	۱-۴	۰

جدول ۲ : میزان شیوع (درصد)، میانگین شدت آلوودگی \pm انحراف معیار، میانگین فراوانی انگل \pm انحراف معیار و دامنه تعداد انگل در ماهیان تالاب بوچاق در سال ۱۳۸۱ *Caryophyllaeus fimbriiceps*

ماهی آلوودگی	ماهی کلمه تعداد = ۳۶	ماهی اردک ماهی تعداد = ۳۹	ماهی کپور تعداد = ۷۱	ماهی سفید تعداد = ۸۱	ماهی سیم پرک تعداد = ۱۰۳	ماهی کاراس تعداد = ۸۹	ماهی سرخ باله تعداد = ۱۱۹	ماهی تعداد = ۴
میزان شیوع انگل (درصد)	۲۷۸	۰	۴۷۵	۰	۰	۰	۰	۰
میانگین شدت آلوودگی انگل \pm انحراف معیار	۵±۰	۰	۳۰/۳۰±۴۶/۳۳	۰	۰	۰	۰	۰
میانگین فراوانی انگل \pm انحراف معیار	۰/۱۴±۰/۸۳	۰	۱۵/۴۸±۴۶/۳۳	۰	۰	۰	۰	۰
دامنه تعداد انگل	۵	۰	۱±۲۶۳	۰	۰	۰	۰	۰

جدول ۳ : میزان شیوع (درصد)، میانگین شدت آلوودگی \pm انحراف معیار، میانگین فراوانی انگل \pm انحراف معیار و دامنه تعداد انگل در ماهیان تالاب بوچاق در سال ۱۳۸۱ *Asymophylodora tincae*

ماهی آلوودگی	ماهی کلمه تعداد = ۳۶	ماهی اردک ماهی تعداد = ۳۹	ماهی کپور تعداد = ۷۱	ماهی سفید تعداد = ۸۱	ماهی سیم پرک تعداد = ۱۰۳	ماهی کاراس تعداد = ۸۹	ماهی سرخ باله تعداد = ۱۱۹	ماهی تعداد = ۴
میزان شیوع انگل (درصد)	۰	۰	۰	۰	۰	۰	۰	۲۵
میانگین شدت آلوودگی انگل \pm انحراف معیار	۰	۰	۰	۰	۰	۰	۰	۲۰±۰
میانگین فراوانی انگل \pm انحراف معیار	۰	۰	۰	۰	۰	۰	۰	۵±۱۰
دامنه تعداد انگل	۰	۰	۰	۰	۰	۰	۰	۲۰

بحث

گزارش شده است. در ایران نیز قبلاً در ماهی کپور و کفال دریایی خزر (Anvar & Eslami, 1971) و در ماهی کپور و ماهی سیم تلااب انزلی مشاهده شده بود (ستاری و همکاران، ۱۳۷۲)، در این تحقیق ماهی کلمه بعنوان میزان جدید برای اولین بار در ایران معرفی می شود. از طرفی مقایسه داده های این تحقیق با تحقیقات گذشته، بعنوان مثال ستاری و همکاران (۱۳۷۲) نشان داد که میزان شیوع و دامنه تعداد انگل در ماهی کپور تلااب بوجاق به مراتب بیشتر از ماهی کپور تلااب انزلی است که این موضوع ناشی از وفور میزان واسطه این انگل یعنی کرم توبیفکس (Tubifex) در تلااب بوجاق است (خارا و نظامی، ۱۳۸۱). ضمن اینکه ستاری و همکاران (۱۳۷۲) علاوه بر گونه انگلی فوق دو گونه دیگر این انگل به نامهای *brachycollis* (Pallas, 1871) و *C. laticeps* (Pallas, 1871) را از ماهی کپور تلااب انزلی گزارش کردند.

انگل *Asymphylodora tincae* در سطح جهانی توسط Bykhovskaya- ; Zietes et al. (1979) Markevich (1951) ; Pavlovskaya et al., (1962) Dogell et al. (1961) ; Kritscher (1983) ; Glenn & Hoffman (1967) گزارش شده است. که تنها در لای ماهی تلااب بوجاق دیده شد، قبلاً توسط دقیق روحی (۱۳۷۹) از لای ماهی تلااب انزلی و خارا و همکاران (۱۳۸۰) از لای ماهی و ماهی کلمه تلااب امیرکلایه لاهیجان گزارش شده بود. با این تفاوت که میزان شیوع، میانگین شدت آلودگی و دامنه تعداد این انگل در لای ماهی تلااب انزلی بترتیب ۱۸/۲۵ درصد، ۱۲ عدد و ۱ تا ۳۳۱ عدد، در لای ماهی تلااب امیرکلایه بترتیب ۱۹/۰۵ درصد، ۱۶/۶ عدد و ۱ تا ۳۷ عدد و در ماهی کلمه تلااب امیرکلایه ۸/۸۸ درصد، ۴/۶۲ عدد و ۱ تا ۱۳ عدد بود. در حالیکه همانطور که بیان شد در ۴ عدد از لای ماهی تلااب بوجاق فقط یک لای ماهی آن هم به میزان ۲۰ عدد به این انگل آلود بود.

پیشنهاد می گردد جهت مشخص شدن آثار مغرب انگلهای گوارشی، مطالعات بیشتری بر روی ماهیان

مله سرخ بهه برای لوین بار در ایران بعنوان میزان جدید انگل Markevich *Raphidascaris acus* Bykhovskaya-Pavlovskaya-Craig (1996) ; (1951) آلودگی اردک ماهی را به این انگل در سطح جهانی بیان گرده بودند. همچنین یونسی (۱۳۵۲)، عطایی (۱۳۷۴)، ستاری و همکاران (۱۳۷۲)، مخیر Williams et al., (1980) Pazooki (1996) و نوشی (۱۳۷۹) آلودگی اردک ماهی در تلااب انزلی و سفید رود و خارا و همکاران (۱۳۸۰) در تلااب امیرکلایه را به این انگل گزارش کرده اند. مقایسه این نتایج نشان می دهد که میزان شیوع (درصد)، میانگین شدت آلودگی و دامنه تعداد بترتیب در تلااب انزلی ۸۴ درصد ، ۵/۷۴ عدد و ۱ تا ۲۲ عدد (نوشی و نوشی، ۱۳۷۹)، در تلااب امیرکلایه ۲۶/۹ درصد، ۸/۲ عدد و ۱ تا ۱۵/۴ عدد (خارا و همکاران، ۱۳۸۰) و در تلااب بوجاق درصد، ۱۱ عدد و ۱ تا ۳۰ عدد می باشد. دلیل بالا بودن میزان آلودگی به این انگل در تلااب انزلی می تواند ناشی از افزایش بار آلودگی و در نتیجه فراوانی میزان واسط (Chironomidae) این انگل در این تلااب باشد Nezami, 1993. از طرفی پایین بودن میزان آلودگی این انگل در تلااب بوجاق، علاوه بر پایین بودن بار آلودگی، می تواند به دلیل نزدیکی به دریای خزر و در نتیجه شورتر بودن آب این تلااب باشد (خارا و نظامی، ۱۳۸۱). البته شایان ذکر است که آلودگی به انگل *Raphidascaris acus* در سایر ماهیان از جمله ماهی کاراس تلااب انزلی (ستاری و همکاران، ۱۳۷۲ و منصف و رئیسی، ۱۳۷۹)، کیسه شنای ماهی سوف حاجی طرخان تلااب انزلی (Pazooki, 1996) روده سیاه ماهی زرینه رود (بورضرغام، ۱۳۷۴) و لای ماهی تلااب امیر کلایه (خارا و همکاران، ۱۳۸۰) مشاهده شده است.

انگل *Caryophylleaus fimbriiceps* خانواده کپور ماهیان را آلوده می کند که از این نظر می تواند در مزارع پرورش ماهی مخاطره آمیز باشد (جلالی، ۱۳۷۷). این انگل نیز که در تلااب بوجاق در ماهی کپور و ماهی کلمه مشاهده شد در سطح جهانی توسط Bykhovskaya- Markevich (1951) و Pavlovskaya et al. (1962)

عطایی، الف. ، ۱۳۷۴. بررسی فون انگل‌های کرمی ماهیان تالاب انزلی و مطالعه اثرات بهداشتی و اقتصادی آن. پایان‌نامه کارشناسی ارشد شیلات، دانشکده علوم و فنون دریایی دریند، دانشگاه آزاد اسلامی تهران شمال. ۱۸۰ صفحه.

مخیر، ب. ، ۱۳۵۹. بررسی انگل‌های ماهیان حوضه سفید رود. پایان‌نامه دانشکده دامپزشکی دانشگاه تهران. دوره (۴)، صفحات ۶۱ تا ۲۵.

منصف، ر. و رئیسی، ا. ، ۱۳۷۹. بررسی شیوع انگل‌های ماهی کلاراس تالاب انزلی . اولین همایش شیلات و آبزیان (استان گیلان)، دانشکده علوم کشاورزی پردیس انزلی، ۱۴ و ۱۵ اسفند ماه ۱۳۷۹. صفحه ۳۹.

نوشالی، م. : نوشی، ن. ، ۱۳۷۹. بررسی انگل‌های اردک ماهی در تالاب انزلی . پژوهه کارشناسی شیلات. دانشکده علوم کشاورزی پردیس انزلی، دانشگاه گیلان. ۸۷ صفحه.

یونسی، ع. ، ۱۳۵۲. بررسی کرم‌های دستگاه گوارش اردک ماهی (ترماتودها، نماتودها، آکانتوسفالها) . پایان نامه دکترای عمومی دامپزشکی دانشگاه تهران. ۱۲۵ صفحه.

Anvar, P. and Eslami, A. , 1971. Occurrence and intensity of the infection by *Caryophylleaus fiebericeps* in Carp and Mult (new host) in Iran.?

Bychowsky, B.E. , 1949. Monogenetic Trematodes of some fish of Iran, Collected by E.N. Pavlovsky. Trzool. Inst. Akad. U.S.S.R. Vol. 8, No. 4, pp.870-878. (in Russian)

Bykhovskaya-Pavlovskaya, I.E. ; Gussev, A.V. ; Dubinina, M. N. ; Izumova, N. A. ; Smirnova, T.S. ; Sokolovskaya, I.L. ; Shtein, G.A. ; Shulman, S.S. and Epshtein, V.M. , 1962. Key to the parasites of freshwater fishes of the U.S.S.R. Izdatelstvo, Akademii Nauk S.S.R. Moskva, Leningrad. Program for scientific Translations, Jerusalem (1964). 919P.

اقتصادی تالاب بوجاق کیاشهر و سایر اکو-سیستمهای آبی مطالعات بیشتری صورت گیرد.

تشکر و قدردانی

در انجام این پژوهش جناب آقای دکتر رضا رشیدی ریاست محترم دانشگاه آزاد اسلامی لاهیجان، جناب آقای دکتر مهران فخرایی معاونت محترم پژوهشی دانشگاه آزاد اسلامی لاهیجان، جناب آقای مهندس کیوان عباسی، جناب آقای هیبت‌ا. نوروزی، سرکار خانمها ناهید کاظمی و صفیه علیپور ما را باری نمودند که از همه سروران گرامی تشکر و قدردانی می‌نماییم.

منابع

پورضرغام ، م. ر. ، ۱۳۷۴. بررسی انگل‌های پریاخته دستگاه گوارش ماهیان زرینه رود. پایان نامه دکترای دامپزشکی، دانشگاه آزاد ارومیه. شماره ۱۱۹ . ۹۶ صفحه.

جلالی ، ب. ، ۱۳۷۷. انگلها و بیماریهای انگلی ماهیان آب شیرین ایران. انتشارات معاونت تکثیر و پرورش آبزیان، اداره کل آموزش و ترویج. ۵۶۴ صفحه.

خارا ، ح. و نظامی، ش.ع. ، ۱۳۸۱. هیدرولوژی و هیدروبیولوژی تالاب بوجاق کیاشهر. طرح مشترک دانشگاه آزاد اسلامی لاهیجان و اداره کل حفاظت محیط زیست استان گیلان. ۵۷۱ صفحه.

خارا ، ح. : ستاری ، م. : نظامی ، ش.ع. : میرهاشمی نسب، س. ف. و موسوی، س. ع. ، ۱۳۸۰. بررسی فون انگلی ماهیان اقتصادی تالاب امیرکلایه لاهیجان. طرح مشترک دانشگاه آزاد اسلامی لاهیجان و اداره کل حفاظت محیط زیست استان گیلان. ۲۵۶ صفحه.

دقیق روحی، ج. ، ۱۳۷۹. لای ماهی و آلدگی‌های انگلی آن در تالاب انزلی. پایان نامه کارشناسی ارشد شیلات. دانشکده منابع طبیعی دانشگاه تهران. ۱۶۳ صفحه.

ستاری، م. : فرامرزی، ن. : رostایی، م. و مخیر، ب. ، ۱۳۷۲. بررسی نوع و میزان آلدگی‌های انگلی ماهیان تالاب انزلی. آموزشکده کشاورزی و منابع طبیعی صومعه سرا، دانشگاه گیلان. ۵۳ صفحه.

- Craig , J.F. , 1996.** Pike, biology and exploitation. Chapman & Hall. 298P.
- Dogell, V.A. ; Petroshevski, G.K. and Polyansky, U.I. , 1961.** Parasitology of fishes Trans., abata. Z. Edinoburgh & London. pp.182, 185 and 215.
- Glenn, L. and Hoffman, G.L. , 1967.** Parasites of North American freshwater fishes. University of California Press, Gerkeley & Losangeles. pp.362 and 323 .
- Kritscher, E. , 1983.** The fishes of Neusiedlers lake and their parasites trematoda digenea. ANN. Naturhist. MUS. 3. Zool. pp.117-131 .
- Markevich, A.P. , 1951.** Parasites of freshwater fish of the Ukrainian, U.S.S.R. Trans. By: Rafael. N., Oldburn Press, London, England. 388P.
- Moravec, F. , 1994.** Parasitic Nematodes of freshwater fishes of Europe. Kluwer Academic Publishers. 473P.
- Nezami, Sh.A. , 1993.** Nutrient load, community structure and metabolism in the eutrophying Anzali lagoon, Iran. Thesis submitted to the Hungarian Academy of sciences for the degree of the Doctor of philosophy (Ph.D.). L. Kossuth University and Fish Culture Research Institute. Debrecen-Szarvas Hungary. 197P.
- Pazooki, J. , 1996.** A faunistical survey and histopathological studies on freshwater fish Nematodes in Iran and Hungary. Ph.D. Thesis, Vet. Med. Res. Ins. Hun. Acad. of Sciences. Hungary. ? .
- Williams, J.S. ; Gibson, D.B. and Sadeghian, A. , 1980.** Some Helminth parasites of Iranian freshwater fishes. Journal of Natural History. Vol. 14, pp.685-699.
- Zietes, M.A. ; Broek, E.-Van-den- and Erwteman-Ooms, E.E.A. , 1979.** Studies on the life-cycle of *Asymphylodora tincae* (Modeer, 1790) in a small lake near Amsterdam. Part 2: The relation between *Asymphylodora tincae* and its definitive host, *Tinca tinca*, Journal of Helminthology, 1981, Vol. 55, No. 4, pp.239-246.

An investigation on digestive parasites of fishes in Boojagh wetland, North Iran

Khara H⁽¹⁾; Nezami Sh.A.⁽²⁾; Sattari M.⁽³⁾; Mirhasheminasab S.F. ⁽⁴⁾

and Mousavi S.A.⁽⁵⁾

h_khara1974@yahoo.com

1- Dept. of Fishery, Islamic Azad University, Lahijan Branch. P.O.Box: 1616 Lahijan, Iran

2- Iranian Fisheries Research Organization, P.O.Box: 14155-6116 Tehran, Iran

3- The University of Guilan, P.O.Box: 1144 Sowmeh Sara, Iran

4, 5- National Inland Waters Aquaculture Institute, P.O.Box: 66 Bandar Anzali, Iran

Received: September 2003

Accepted: January 2004

Keywords: Fish digestive parasites, Boojagh Wetland, Guilan, North Iran

Abstract

Digestive parasites of commercial fish species in the Boojagh wetland were studied in 2002. The fish species included *Esox lucius*, *Cyprinus carpio*, *Blicca bjoerkna*, *Tinca tinca*, *Carassius auratus*, *Rutilus frisii kutum*, *Rutilus rutilus* and *Scardinius erythrophthalmus*. Species *C. auratus*, *R. frisii kutum* and *B. bjoerkna* were found free of digestive parasites.

The other five species were carrying one of the three digestive parasites *Raphidascaris acus*, *Caryophyllaeus fimbriiceps* and *Asymphylodora tincae*. *R. acus* parasite was isolated from *E. lucius* and *E. erythrophthalmus* infecting the species with a mean intensity of 11 ± 11.15 and 1.8 ± 0.83 , a prevalence of 15.4% and 20.2% and a mean abundance of 1.69 and 0.38 respectively. *C. carpio* and *R. rutilus* were only infected with *C. fimbriiceps* parasite with a mean intensity of 30.30 ± 46.33 and 5 ± 0 , a prevalence of 46.5% and 2.78%, and a mean abundance of 15.48 and 0.14 respectively.

The parasite *A. tincae* was observed only in *T. tinca* infesting the fish with a mean intensity of 20 ± 0 , a prevalence of 25% and mean abundance of 5. Infection of *Esox lucius* with the parasite *A. tincae* had been reported from other sites, but this is the first record of *Scardinius erythrophthalmus* being infected with the parasite. This is also the case for infection of *C. carpio* with the parasite *Caryophyllaeus fimbriiceps* which was reported before, but found infesting *R. rutilus* in the Boojagh wetland for the first time.